

Họ và tên: Vũ Thị Thúy

Lớp: Môn 2

Trường Mầm Non Nobel Thành Phố

Dù thi

Người Giáo Viên Hạnh Phúc.

"Mùa xuân ai đi hái hoa
Còn em đi nuôi dạy trẻ
Sao em muốn dạy em mau khỏe
Sao em muốn dạy em mau ngoan
Thầy bố vì em quá yêu thương
Những đôi môi đỏ, những đôi má tròn..."

Lời bài hát như muốn nói thay lòng của các cô giáo mầm non
độc biết là bản thân tôi. Thuở còn bé khi tôi mới chỉ là đứa trẻ lên
5 lên 10. mỗi sáng thức dậy và được đến trường đi học là cả một
hạnh phúc. Mỗi bước đi, mỗi hành trình, mỗi giai đoạn bản
thân phải tự lập và tự hoàn thiện chính mình. Cho tới
bây giờ khi tôi quay trở lại về những chặng
đường mà mình đã trải qua, tôi cảm thấy bản
thân mình thật may mắn.
Có lẽ bởi chữ "chuyên với nghề" mà tôi đến với
cái nghề là cô giáo mầm non.

Cho đến tận bây giờ - 6 năm trôi qua khi
tôi bước chân vào nghề, vào trường cảm xúc của tôi thật
sự rất hạnh phúc.

Mỗi sáng thức dậy cứ nghĩ đến các con - những mầm
non tương lai của đất nước với những ánh mắt hồn nhiên biết
nói, những câu chào hỏi, những nụ cười giòn tan của trẻ nhỏ...

Tôi giống như được trẻ hóa, được sống lại tuổi thơ của chính
mình. Nghề giáo có lẽ chỉ vui khi cô yêu trẻ, trẻ yêu mến cô.

Niềm vui của cô đến gần chỉ là được thấy các học sinh của mình
vui, khỏe hàng ngày khi tới lớp. Cô vui khi các con biết cầm bút
đúng cách, cô cười khi các con biết vẽ làm được những gì cô dạy.

Cô hạnh phúc khi đón chào một ngày mới đến các con đi học các
con thấy vui vẻ và thích đến trường với các bạn, với thầy cô.

Niềm vui của các cô giáo mầm non đến từ những điều thật sự
bình dị.

Khi trở thành một cô giáo mầm non, tôi cũng không
tránh khỏi những giây phút thối thu về nghề và môi
trường mình đã lựa chọn. Đôi lúc áp lực về công việc
tôi cũng có lúc thấy nản lòng, rồi một hôm khi không may
trẻ đi học bị muỗi cắn, bạn cắn, hay không may con chạy
bi ngã xước tay, xước chân... áp lực, lo lắng phụ huynh
tránh mặt khi không may ở lớp con bị thương...
Thật sự nhiều lúc tôi cảm thấy bản thân mình
không đủ sức, không đủ bản lĩnh, tự tin để tiếp
hệ sự nghiệp này.

Những yêu nghề, yêu trẻ - một tình yêu đến rất tự nhiên, rất chân thật và nó xuất phát từ tận trong trái tim tôi.



Được chăm sóc cho các con, dạy dỗ các con và nhìn thấy các con chăm ngoan, học giỏi và vui vẻ... thì trong lòng tôi cái áp lực và sự lo lắng của tôi nó dần tan từ lúc nào không hay nữa. Cảm giác mệt mỏi cũng dần qua nhanh bởi mỗi ngày tôi được yêu thương, chăm sóc các con - những gương mặt ngây thơ, đáng yêu, được ngắm nhìn những ánh mắt to tròn của các con tôi cảm thấy hàng giờ, hàng ngày của tôi trôi qua thật ý nghĩa.

Tôi học được tính cách dịu dàng với trẻ và lúc nào cũng tạo cảm giác an toàn, vui vẻ mỗi khi các con đến trường, đến lớp. Ngay cả khi các con có khóc ồn, nôn trớ, hay ỉ, tè ra quần... thì cô cũng vẫn cần chăm sóc các con.

Được làm nghề mình thích, mình yêu tôi cảm thấy bản thân mình lúc nào cũng vui vẻ và hạnh phúc, lúc nào cũng mong được đến trường với các con và tuyên tải cho các con những năng lượng tích cực mà mình đã học được từ cấp trên, từ từ đồng nghiệp...

Cảm giác thật hạnh phúc khi được các con gọi " Mẹ Thúy, - " Cô Thúy xinh gái", hay con yêu cô... dường như khi được con các con gọi như vậy tôi như được tiếp thêm sức mạnh, thêm tình yêu thương thay vì trách nhiệm trong công việc hàng ngày.

Nhất là khi chúng tôi phải vào nhiều vai trong một ngày làm việc: vừa là mẹ, vừa là cô giáo, vừa là thầy thuốc, có lúc lại là một chuyên gia



tâm lý... thật không dễ dàng gì!

Niềm vui to lớn nhất của cô giáo mầm non là được nhìn thấy các con học thật chăm, chơi thật vui, nô đùa, ăn hết suất, ngủ đủ giấc, được cùng thấy cô và các bạn "học bằng chơi, chơi bằng học", được nhìn thấy các con tiếp thu kiến thức một cách ngộ nghĩnh, tự nhiên phát biểu theo suy nghĩ của mình và tự nhiên sáng tạo theo cách riêng của mình. Mỗi ngày đến lớp nhìn từng gương mặt đáng yêu trong tã tã đang biết bao cảm xúc và niềm hy vọng, mở ước mơ tưởng lại ngày mai thời sáng của các con.

Những cô giáo mầm non tuy tóc không bạc và bụi phấn nhưng luôn là những con đò cần mẫn - những con đò ấy cứ chìm đắm lặng lẽ hàng ngày dù dặt dẹo các con mà bỏ lại sau lưng bao nỗi nhọc nhằn, bước qua mọi khó khăn, sẵn sàng áp lực phía trước để đón những mầm non của tương lai.

Mỗi người đều có lý do riêng của bản thân mình khi bước chân vào nghề, nhưng đối với riêng tôi điều mà tôi nhận thấy cho dù có làm nghề gì, công việc gì đi chăng nữa đều phải xuất phát từ cái tâm, từ tình yêu nghề và sự gắn bó với nghề. Điều đặc biệt hơn nữa đối với giáo viên mầm non trên hết cần phải là tình yêu trẻ thật sự và có tinh thần trách nhiệm cao trong công việc.

Tên trẻ không chỉ bằng lời nói, bằng suy nghĩ mà chính bằng hành động bởi "càng yêu nghề bao nhiêu, càng yêu trẻ bấy nhiêu..."

Dẫu biết rằng hiện nay giới "dự luận trái chiều", đang dè dặt về nghề giáo, nhất là cô giáo mầm non, có thể dẫu đó có những ánh mắt thiếu thiện cảm.

Để làm tốt vai trò của mình, cô giáo mầm non thật không dễ dàng gì, nhưng tôi tin rằng với lòng yêu nghề, mến trẻ và có trách nhiệm với nghề tôi sẽ và luôn luôn làm tốt vai trò của một cô giáo mầm non - người được xem là người mẹ hiền thứ hai trong mắt trẻ.

Thật hạnh phúc biết bao khi những cô giáo mầm non như chúng tôi vừa làm cô giáo, vừa làm mẹ hiền và là người đặt nền móng đầu tiên cho sự phát triển của một mầm non tương lai. Cho dù cuộc sống đời thường còn bao khó khăn vất vả, nhưng chúng tôi vẫn nghị lực vượt qua tất cả, vẫn tràn đầy niềm tin, tràn đầy nhiệt huyết, yêu nghề - mến trẻ, luôn âm thầm lặng lẽ cống hiến và hy sinh.

Bây giờ chúng ta không còn thiết thời về chế độ chính sách hay gò bó về cách thức làm việc nữa. Công ty và nhà trường cũng luôn quan tâm và tạo điều kiện hết mức cho đời ngũ giáo viên mầm non. Chính vì vậy bản thân tôi luôn tự như phải cố gắng, cống hiến, thậm chí hy sinh công việc gia đình, bạn bè...

Tôi rất tự hào vì sự cố gắng, hy sinh, cống hiến sức lực của mình đã được đền đáp xứng đáng.

Giáo viên mầm non đã khẳng định được vị thế của mình trong lịch sử ngành giáo dục nói chung và Trường Mầm Non Nobel nói riêng, đến nay niềm vui đã được dâng đầy.

Đã giáo viên mầm non tôi luôn tự hào và
hạnh diện khi nói về nghề nghiệp của mình và chỉ
những ai đã và đang hàng ngày gần gũi với các con
mới cảm nhận được niềm vui, niềm hạnh phúc và sự
cao quý ấy - Tôi luôn tự hào về nghề mà mình đã lựa chọn.

Chúng tôi xin chân thành cảm ơn các thế hệ nhà giáo
đi trước đã tiếp thêm sức mạnh, tiếp thêm nghị lực để
chúng tôi viết tiếp bài ca người giáo viên mầm non trong thời
đại mới hôm nay.

Cảm ơn nghề đã cho tôi nhiều bài học, nhiều cung bậc cảm
xúc khác nhau. Những yêu cầu trách nhiệm trong công việc chăm
sóc và giáo dục trẻ. Cho tôi ý thức rằng mình phải luôn luôn
cố gắng, phấn đấu yêu thương và có trách nhiệm hơn đối với nghề
với các con, để mỗi ngày đến trường là một ngày vui, và là một cơ
hội giáo dục hạnh phúc nhất.